

Sygn. akt II ZIZ 4/22

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Kozielowicz

w kwestii wniosku Prezesa Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 30 listopada 2022 r. o rozstrzygnięcie wątpliwości co do wykonania uchwały Sądu Najwyższego z dnia 29 listopada 2022 r., sygn. akt II ZIZ 4/22 ,

postanowił:

wniosek pozostawić bez rozpoznania

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 30 listopada 2022 r., Prezes Sądu Okręgowego w Warszawie wniósł o dokonanie wykładni uchwały Sądu Najwyższego Izby Odpowiedzialności Zawodowej z dnia 29 listopada 2022 r., sygn. akt II ZIZ 4/22, w zakresie rozstrzygnięcia wątpliwości co do sposobu jej wykonania, w związku z treścią punktu drugiego tego orzeczenia oraz treścią art. 129 § 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych - dalej powoływana jako u.s.p.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Prezesa Sądu Okręgowego w Warszawie należało pozostawić bez rozpoznania, pomijając przy tym kwestię, czy w postępowaniu w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej dopuszczalne jest stosowanie przepisów k.k.w., skoro to postępowanie toczy się w oparciu o przepisy rozdziału trzeciego u.s.p., z odpowiednim tylko stosowaniem przepisów części ogólnej k.k. oraz przepisów k.p.k.

Treść uchwały Sądu Najwyższego Izby Odpowiedzialności Zawodowej z dnia 29 listopada 2022 r., sygn. akt II ZIZ 4/22, w zakresie jej punktu drugiego, którego niniejszy wniosek dotyczy, nie budzi wątpliwości, gdyż jasno z tego punktu

wynika, iż Sąd Najwyższy działając z urzędu, uchylił punkty 2 i 3 uchwały Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 2020 r., sygn. akt II DO 74/20, tj.: o zawieszeniu SSO- I. T. w czynnościach służbowych i obniżeniu jego wynagrodzenia na czas zawieszenia. Rozstrzygnięcie to oparto na art. 9 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r., o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2022 r., poz. 1259), zgodnie z którym w należących do właściwości Izby Dyscyplinarnej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy sprawach dyscyplinarnych, Izba Odpowiedzialności Zawodowej, z urzędu, na pierwszym posiedzeniu w sprawie, **rozpatruje orzeczone przez Izbę Dyscyplinarną zawieszenie w czynnościach służbowych sędziego, przeciwko któremu wszczęto postępowanie dyscyplinarne albo wobec którego została wydana uchwała zezwalająca na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej i obniżenie wynagrodzenia lub uposażenia sędziego na czas trwania zawieszenia sędziego w czynnościach służbowych albo postępowania dyscyplinarnego.** Tym samym orzekając o uchyleniu punktów 2 i 3 uchwały z dnia 18 listopada 2020 r., sygn. akt II DO 74/20, Sąd Najwyższy działał na podstawie obowiązujących przepisów. Słusznie konstatuje zatem Prezes Sądu Okręgowego w Warszawie, wskazując, że wobec uchylenia uchwały Izby Dyscyplinarnej w zakresie zawieszenia sędziego I. T. w czynnościach służbowych oraz obniżenia jego wynagrodzenia, odpadła jakakolwiek podstawa do dalszego wstrzymywania tego sędziego od orzekania.

Należy w tym miejscu zaznaczyć, że zgodnie z brzmieniem art. 178 ust. 1 Konstytucji, sędziowie są w sprawowaniu swojego urzędu niezawisli, podlegają Konstytucji i ustawom. Natomiast, jak stanowi art. 181 Konstytucji oraz art. 80 § 1 u.s.p., zawieszenie sędziego w urzędowaniu możliwe jest jedynie na podstawie orzeczenia sądu i tylko w przypadkach wskazanych w ustawie.

Nie są zasadne wątpliwości, iż wobec faktu prawomocnego zezwolenia na pociągnięcie sędziego I. T. w zakresie czynu ujętego w pkt 1 uchwały Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 2020 r., sygn. akt II DO 74/20, może dojść do uszczerbku gwarancji niezawisłości. Zauważyć bowiem należy, że na każdym etapie tzw. postępowania immunitetowego, także co do wyrażenia zgody na zatrzymanie i przymusowe doprowadzenie sędziego, Sąd bada

czy zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przez niego przestępstwa.. W niniejszej sprawie Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, że sędzia I. T. nie popełnił zarzucanego mu czynu, co do którego w pkt 1 uchwały Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 2020 r., sygn. akt II DO 74/20, wadliwie wyrażono zgodę na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej. Z tego też względu dalsze trwanie zawieszenia w czynnościach służbowych i obniżenia wynagrodzenia temu sędziemu byłoby niecelowe i szkodliwe. Godziłoby nadto w konstytucyjną zasadę domniemania niewinności.

W realiach niniejszej sprawy nie można podzielić tezy, że gwarancje niezawisłości sędziego oraz Sądu Okręgowego w Warszawie doznają uszczerbku poprzez dopuszczenie sędziego I. T. do czynności służbowych: orzeczniczych, administracyjnych, czy też wykonywanych w kancelarii tajnej Sądu Okręgowego w Warszawie. Wskazać przy tym należy, iż w sytuacji zezwolenia na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej za przestępstwo nieumyślne, w praktyce, niejednokrotnie sąd dyscyplinarny nie zawieszał sędziego w czynnościach służbowych i nigdy nie wykazywano, że taki sędzia, wobec którego przecież prawomocnie „uchylono immunitet”, nie może wykonywać czynności orzeczniczych (por. np. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 31 sierpnia 2022 r., sygn. akt I ZI 7/22).

[as]